

Vogelwaarnemingen in Denemarken

Denemarken is een mooi, heuvelachtig land met aardige, gastvrije mensen. Langa de kust een breed strand, eigenlijk een steenachtige witte zandvlakte, waar de zon op weerkaatst. Het is eigenaardig te zien, hoeveel auto's er op dat strand rijden ondanks de bordjes „verboden voor alle verkeer” en „verboden te parkeren”.

In 1963 bezocht ik de westkust van Denemarken, na een reis door Sleeswijk-Holstein. In dat gedeelte van Duitsland zagen we heel veel ooievaars bij de dorpen en alleenstaande boerderijtjes, soms wel een paar nesten bij één boerderij. We kwamen Denemarken binnen bij Tönder en brachten verder onze tijd door in het gebied ten noorden van Esberg, waar we vogelwaarnemingen wilden doen. De eerste avond gingen we daarom al naar het strand, dat toen gelukkig bijna verlaten was. We zagen een grote troep steenloperjes voorbijvliegen, terwijl een troep scholeksters bijna rakelings over de schuimende golven vloog. Terwijl het al schemerig werd zagen we een wolk van gierzwaluwen voorbij stuiven en trok een aantal grote jagers langzaam naar het zuiden.

De volgende dag bezochten we het natuurgebied ten zuiden van de Ringkøbingfjord, een bekend natuurreserveat. We stopten bij een oude schuur, waar vandaan we het veelbelovende gebied in de verte konden zien. We moesten ons er echter zelf een weg heen banen door slijkachtig, drassig weiland. Na een half uur „soppen” vlogen een paar witgatjes voor ons op. Bij ons zijn deze bekend als wintergast. Slechts één maal heeft het witgatje hier gebroed, nl. in 1927. Verderop zagen we een paar ganzen, onze grauwe ganzen, want in 1819 vestigden zij zich in Friesland. In 1909 was deze soort daar echter weer verdwenen. Later werden ze nog waargenomen bij Kampen en het Zwarte meer. In 1950 één broed-geval, in 1952 drie. Over latere gegevens beschik ik niet.

Meer vogels zagen we niet in dit toch zo beroemde gebied. Het was een grote tegenvaller. Geef mij maar Oostelijk Flevoland met zijn broedende houtsnippen en velduiltjes.*)

's Avonds op het strand was het beter. Er stond een nogal stevige bries, maar de lucht was helder. We zagen weer trek. Hele troepen scholeksters en vele visdiefjes en tureluurs trokken voorbij. De laatste avond stormde het en was er weinig te zien, alleen enkele troepjes, die rakelings over de golven scheerden. Het was niet te zien, welke vogels het waren, maar waarschijnlijk toch wel scholeksters.

Het was bijzonder aardig in Denemarken al in begin augustus deze trek van gedeeltelijk van IJsland en Noorwegen komende vogels te kunnen waarnemen.

*) Noot van de redactie: Wij betwijfelen of augustus wel de meest geschikte maand is om een oordeel te vellen over de belangrijkheid van het natuurreserveat bij Ringkøbingfjord.